

Wspólnota "Miriam"

Odnowa w Duchu Świętym

Rzeszów - Tabor

13 listopad 2019

BIULETYN WSPÓLNOTY, ROK XI, NUMER 514

Spotkania Wspólnoty odbywają się według harmonogramu umieszczonego na stronie Wspólnoty w Domu Diecezjalnym „Tabor” ul. Połonińska 25

Teksty do medytacji od 14.11.2019 r.

Kontynuujemy pracę ze Słowem Bożym.

Towarzyszy nam Ewangelia wg św. Jana. Św. Jan, popularnie nazywany Umiłowanym uczniem ma nam pokazać już nie same wydarzenia, które poznawać mamy w Kościele przez oczy synoptyków, ale ma pomóc nam zobaczyć Tego, kto „mówi”. Czytamy teraz wskazany tekst Ewangelii i kontynuujemy pracę ze Słowem Bożym w kluczu, który towarzyszył nam podczas lektury Ewangelii św. Marka.

1. Postaw się w obecności Pana, uświadamiając sobie przed Kim stoisz i z Kim masz rozmawiać.
2. Przy pomocy umysłu, wyobraźni, pamięci usiłuj odnaleźć się w rozważanej scenie ewangelicznej i spotkać osobiście z Jezusem, słuchając Jego pouczeń skierowanych do Ciebie, przyglądając się Jego działaniu, by pozwolić Jemu zadziałać w Twoim życiu.
3. Sformułuj modlitwę przy pomocy treści przeczytanej perykopy w dowolnej formie.
4. Zadanie, wskazówka lub komentarz w tabeli
5. Do jakich działań, czynów, dzieł czujesz się przynaglony przez to Słowo?
6. Zapisz swoje postanowienie, by wieczorem zrobić rachunek sumienia z wypełnienia Bożego wezwania płynącego z tego słowa.
7. Przeczytaj wskazany na dzień fragment Katechizmu Kościoła Katolickiego.

Na owocną pracę formacji ze Słowem Boga, błogosławię +

ks. Damian, Pasterz

Dzień	Fragment Ewangelii	KKK
Czwartek	J 6,1-15	1601-1608 – małżeństwo w porządku zbawienia + małżeństwo pod panowaniem grzechu

Czwartek – Widzieliśmy, że Słowo, które stało się ciałem (r. 1), odnawia przymierze i świątynię (r. 2), sprawia narodziny z wysoka (r. 3) i ofiaruje wodę, która pozwala chodzić w wolności Syna (r. 5). Teraz nam objawia skąd pochodzi i jakim jest ten chleb, który podtrzymuje to nowe istnienie, w którym pije się „dobre wino” i staje się „domem Ojca”, otrzymuje się „wiatr” Ducha, pije się „żywą wodę” i „chodzi się” w miłości. Chlebem tym jest sam Jezus, Syn, który daje się braciom i jednoczy ich z Ojcem. *Jezus* jest Synem, który posiada w sobie życie jako dar Ojca. Teraz daje je braciom, aby nim żyli. Gest, jaki czyni i słowa, które wypowiada, objaśniają Jego życie Syna: bierze chleb, czyni dzięki i rozdaje braciom zaspokajając ich głód. *Kościół* żyje tym chlebem: Eucharystia stanowi centrum jego życia. Nie tylko zaspokaja jego głód, ale zbiera jeszcze jego „naddatek”, aby się nie zmarnował. Stanowi bowiem zbawienie Kościoła i całego świata Człowiek posiada życie, ale nie jest życiem. Jego życie nie należy do niego: pochodzi od kogoś innego i podtrzymywane jest przez kogoś innego niż on, przez chleb. Chłopiec, postać mało znacząca, stoi u początku daru dla wszystkich. „Chłopiec” w języku greckim oznacza również „sługę”. Ten małe dał swój chleb dla wszystkich. Jest obrazem Jezusa, który przyszedł, aby służyć i oddać życie za braci, wzywając uczniów, aby czynili to samo. Trawa usycha i więdnie, ale słowo Boże trwa na wieki.

Piątek	J 6,16-21	1609-1620 – małżeństwo pod pedagogią prawa, małżeństwo w Panu, dziewictwo dla Pana
--------	-----------	--

Piątek – Uczniowie zebrali, ale nie zrozumieli „ułamków” chleba: widzieli znak, ale umknęło im jego znaczenie. Uczniowie chcieli, podobnie jak tłum, aby Jezus stał się królem. Zagwarantowałby

Telefon Wspólnoty
☎ 884-315-151

Struktura Wspólnoty:

ks. Damian Ziemia
Pasterz

tel. 791-386-047

e-mail: mini-damian@o2.pl

Barbara Zacharska

Lider

tel. 607-433-848

e-mail: b-lech@wp.pl

Marcin Zacharski

V-ce lider

Andrzej Paśkiewicz

Skarbnik

Animatorzy diakonii

Ewelina Konieczna
diakonia modlitewna

Andrzej Pańkiewicz
diakonia uwielbienia

Magdalena Gola
diakonia prowadzenia spotkań

Marcin Zacharski
diakonia modlitwy wstawienniczej

Wojciech Wojdyło
diakonia liturgiczna

Klaudia Winiarska
diakonia wprowadzająca

Konrad Przydział
diakonia medialna

Alicja Cyrnek
diakonia organizacyjna
porządkowa

Barbara Zacharska
diakonia prorocka

chleb i to bez wysiłku ze strony człowieka. Nie poznają Jego chleba, którym jest pełnienie woli Ojca (4,34). Chcą króla, który panowałby nad nimi, a nie Syna, który sprawia, że bracia podążają ku wolności. Chcą jedynie jeść, a nie znają tego chleba, który prowadzi do miłowania, jak są umiłowani. Uczniowie, po wycofaniu się Jezusa, pozostali na miejscu z innymi oczekując na Jego powrót. Ale na próżno. Czują się sami i opuszczeni. Nadchodzi wieczór i opuszczają Pana. Powracają do miasta idąc powrotną drogą do exodusu. Dlatego ogarniają ich ciemności. Powracają do niewoli, z której wyszli. Rozczarowanie doprowadziło ich do opuszczenia miejsca, zwyciężyła ich pokusa. Łódź uczniów pogrążona jest w mroku, symbol Otchłani. Silny wiatr unosi fale przeciw łodzi. To inny wiatr niż Duch, który powoduje narodiny z wysoka. Pana jednak nie opuszcza uczniów. Nie pozostawia ich na łup ciemności. *Kościół* symbolizowany przez łódź, podczas nieobecności Chrystusa doświadcza samotności, lęku i niezdolności dokonania przeprawy. Doznaje jednak również niespodzianki obecności Tego, który chodzi po falach, zjednoczenia z Nim i bezpiecznego dotarcia do przystani.

Sobota	J 6,22-26	1621-1624 – celebrowanie sakr.
--------	-----------	--------------------------------

Sobota – Jezus mówi, że chlebem, symbolem życia, jest On. Tłumy szukają Jezusa, ponieważ najadły się. Chcą zapewnić sobie życie materialne. Nie rozumiały jeszcze, że życie człowieka to wejście w relację z Synem, to życie jak On, który staje się chlebem dla braci. Nie tyle pragną Jego, ile tego, co od Niego pochodzi. Chcą zawładnąć źródłem chleba. Są jak kury, które biegną za gospodynią z miłości do ziarna. Widzą i pragną chleba, który przemija. Nie znają chleba, który nie ginie, tego chleba, który jednoczy z Bogiem i ludźmi.

Niedziela	J 6,27-59	1625-1637 – zgoda małżeńska
-----------	-----------	-----------------------------

Niedziela – przed nami 3 dni lektury tego samego tekstu. W w. 22–24 czterokrotnie wspomniana jest „łódź” Cała uwaga skupiona jest na łodzi uczniów, która znika bez Mistrza, i na innych łodziach, które przypływają w poszukiwaniu Jezusa. W. 23. także inni ludzie dowiedzieli się o tym, co się stało i zbiegają się na „miejsce” chleba. Oczekują powtórzenia interwencji Jezusa. Ale Pan nie wychodzi naprzeciw ich oczekiwaniom. Wokół chleba Jan koncentruje trzy pokusy, które Synoptycy opisują na pustyni po chrzcie Jezusa: pokusę chleba (por. w. 5), pokusę władzy (w. 15) i teraz pokusę znaku z nieba (w. 30). Lud w pewnym momencie (w. 28) rozumie, że powinien szukać chleba, który nie niszczy, i że polega on na zachowywaniu słowa Pana, „dokonując dzieło Boże”. Dziś całą medytację powinniśmy odczytać w perspektywie postawy ludu

Poniedziałek	J 6,27-59	1638-1642 – skutki sakr. małżeństwa
--------------	-----------	-------------------------------------

Poniedziałek – Jezus mówi o „spożyciu chleba” (nie chlebów!). Jezus nazwany jest „Panem”, gdyż w darze chleba bowiem lud pozna kim jest Pan. jego Bóg (por. Wj 16,12b). Stąd pytają, co mają czynić, aby żyć zgodnie z Bożym upodobaniem. Licznym naszym dziełom Jezus przeciwstawia „dzieło” Boga, to, które najbardziej mu się podoba, a którego dokonuje On w nas (por. w. 37). Wielkie dzieło, jakiego dokonuje Bóg, to fakt, że przyjmujemy dar Syna (por. 3,16), w którym dopełnia się zbawienie całego stworzenia. Przyjęcie Jezusa, Słowa Ojca, światłości i życia stworzenia, to realizacja planu Boga, który pragnie, abyśmy wszyscy byli synami w Synu. Dziś całą medytację powinniśmy odczytać w perspektywie tego, kim jest Jezus i jaka jest Jego propozycja.

Wtorek	J 6,27-59	1643-1654 – dobra i wymagania miłości małżeńskiej
--------	-----------	---

Wtorek – Przyjście do Jezusa ukazuje ruch wiary, która dokonuje się przez „spożywanie i picie” Jezusa, aby żyć Nim. Chociaż jesteśmy w Galilei, słuchacze nazwani są „Żydami”. U Jana określenie to ma wydźwięk negatywny. „Szemrali” bowiem przeciw Panu, jak niewierny naród na pustyni. (Lb 11). Tu Żydzi szemrają przeciwko „chlebowi”, który widzą, pytając w jaki sposób miałby on zstąpić z nieba. Tłum nie przyjmuje tego, że Jezus może być chlebem, który zstąpił z nieba, który daje życie wieczne. Nie rozpoznaje Jego boskiego pochodzenia, ponieważ jest człowiekiem jak wszyscy. Jezus objawia wtedy, że jest darem totalnym z siebie, jaki Bóg czyni człowiekowi. Spożywanie Syna Człowieczego oznacza przyswojenie sobie Syna Bożego aż do życia Nim. Jedzenie bowiem to przyjmowanie, wkładanie do wnętrza pokarmu. Wiara w Jezusa, przyjęcie Go i miłowanie, określone jest tu jako „spożywanie”. Człowiek staje się tym, co spożywa, lub lepiej – tym, co kocha. Jezus daje swoje ciało i swoją krew jako pokarm i napój nowego exodusu. Jego człowieczeństwo, całkowicie złożone w ofierze dla nas, czyni widzialnym niewi-

działnego Boga, który jest tylko i wyłącznie miłością. *Kościół* spożywa i pije z Niego, prawdziwego chleba, który upodabnia nas do Niego i czyni zdolnymi miłować taką samą miłością, jaką my zostaliśmy umiłowani (13,34; 15,9; 17,23). Dziś całą medytację powinniśmy odczytać w perspektywie odrzucenia Jezusa.

Środa

J 6,60-71

1655-1666 Kościół domowy + skrót

Środa – Jezus, po wzbudzonym entuzjazmie, rozczarował różne oczekiwania mesjańskie. Poza faktem historycznym jest to upomnienie dla wspólnoty chrześcijańskiej. Można zafascynować się różnymi dziełami Jezusa, ale równocześnie nie przyjąć Jego osoby i być apostatami, daleko od Niego. Nawet pośród Dwunastu wkrada się zdrada (w. 64b.71). Judasz przedstawia dla wspólnoty ostateczny, ciemny i groźny aspekt niewiary. Zgorszenie jest podwójne: z jednej strony Jezus nie realizuje, ale zmienia radykalnie nasze mesjańskie oczekiwania, z drugiej wezwani jesteśmy do tego, abyśmy byli jak On. Tak dla Żydów jak i dla nas, tak dla uczniów jak i dla Dwunastu, krzyż jest najwyższym bankructwem. Zamiast chwalebego Mesjasza, który panuje nad wszystkim i nad wszystkimi, Jezus oddaje się w ręce wszystkich jako chleb. Zamiast panować, oddaje się na usługi, a Jego realizacją jest Jego zabicie, przez które ofiaruje swoje życie z miłości. W wierszach 60-63 Jezus potwierdza całkiem wyraźnie skandal krzyża. W wierszach 64–66 ukazuje niewiarę niektórych uczniów, którzy później staną się „liczni” (w. 64a.66); w w. 67-69 prowokuje Dwunastu wraz z Piotrem do wyznania wiary w siebie jako Świętego Bożego, który ma słowa życia wiecznego. Jezus jednak wie, że i między nimi znajduje się zdrajca (w. 70c). Jezus jest Synem Człowieczym, który daje swoje ciało za życie ludzi. *Kościół* przeżywa to zgorszenie jak wszyscy. Wobec Eucharystii wezwany jest do życia ciałem Jezusa, które spożywa. Jeśli nawet przyjmuje je, zawsze narażony jest na zaparcie się i zdradę, jak Piotr i Judasz.

Intencje do modlitwy

- ✓ Za dusze śp. ks. Marcina Szopińskiego
- ✓ O nawrócenie dla zatwardziałych grzeszników
- ✓ O miłość i jedność we wspólnocie

Ogłoszenia

1. **Przypominamy, o obowiązkowej modlitwie Anioł Pański w intencji naszej wspólnoty oraz zachęce Pasterza do postu w intencji wspólnoty 12 dnia miesiąca.**
2. Posługa modlitwą wstawienniczą prowadzona jest w pierwszą i trzecią środę miesiąca w godz. od 17.00 do 18.00 w salce Miriam. Zapisy przez formularz na stronie internetowej www.miriam.rzeszow.pl w zakładce *Zapisy*.
3. W dniu 20.11.2019r. (środa) o godz. 18.00 w kaplicy DD Tabor odbędzie się Wieczór Charyzmatyczny. Konferencję wygłosi ks. Michał Piętka. Po Eucharystii, Adoracja Najświętszego Sakramentu i modlitwa o uwolnienie i uzdrowienie. Zapraszamy!